

บรรณานุกรม

- กนกพร นิมพลี. (2555). “รูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรมเครื่องจักสาน: กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชน จังหวัดนครราชสีมา” วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวัฒนาสังคมและการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- กนกรรณ รุกขชาติ. (2541). “แนวโน้มการพัฒนาหลักสูตรห้องถิ่น การศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ จากภูมิปัญญาชาวบ้าน ในศตวรรษที่ 21” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภากลัดพระร้าว.
- กรมวิชาการ. (2545). “คู่มือ : พัฒนาสื่อการเรียนรู้” กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภากลัดพระร้าว
- กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. (2539). แนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภากลัดพระร้าว.
- กรมสามัญศึกษา. (2544). “การพัฒนาและการใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและท้องถิ่นเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้” กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณา วงศานันต์ และคณะ. (2542). วิถีไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัทคอมฟอร์ม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). “แนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการศึกษา” เอกสารอบรมผู้นำการเปลี่ยนแปลงสำหรับผู้บริหาร”.
- กัลยานี ปฏิมาพรเทพ. (2541). “แนวทางส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี สถาบันแห่งชาติว่าด้วยภูมิปัญญาและการศึกษาไทย” กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- กุลชนนิษฐ์ ราชนบุณย์วัทน์ และคณะ. (2550). ภูมิปัญญาไทยสู่การพัฒนาอาชีพแบบมีส่วนร่วมของครอบครัว-ชุมชน โครงการต้นแบบบ้านหนองหอย ตำบลเชียงเครือ จังหวัดสกลนคร. ใน เอกสารการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 45: หน้า 41-48
- กิงแก้ว อารีรักษ์ และคณะ. (2548). “การจัดการความรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย” กรุงเทพมหานคร เมธี ทิปส์.
- กิตติพศ ศิริสูตร. (2537). “การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับห้องถิ่น ตามหลักสูตรประกบศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2537) ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรสังกัดสำนักงานการประกบศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ. (2543). วัฒธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาจังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภากลัดพระร้าว.

- คเซนทร์ ปานสังข์. (2551). “การศึกษาทิศทางการพัฒนาบริการพื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2549-2558) ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการโดยใช้เทคนิค EDFR”. วิทยานิพนธ์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จันทร์ ไซมูล. (2544). “การบริหารงานการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏเชียงราย.
- จำลอง เงินดี และทิพย์วัลย์ สุรินยา. (2529). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- นวีวรรณ ปานชี และคณะ. (2549). “การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาอาชีพการทำขนมโบราณ ชุมชนกู่ภูจีน แขวงวัดกัลยาณ์ เขตชนบุรี กรุงเทพมหานคร” ใน วารสารวิชาการ นานาภูมิปัญญา (มกราคม – มิถุนายน 2549) หน้า 6 - 27 โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชนบุรี
- บุญติ อุ่นแก้ว. (2537). “การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนของคณะทำงานสนับสนุน การปฏิบัติการพัฒนาชนบทด้วยตนเองในจังหวัดเพชรบูรณ์” วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประภากร แก้ววรรณ. (2549). การจัดการองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นปลาร้าข้ามปี ต.หนองบัวน้อย อ.หนองหาร จ.อุดรธานี. อุดรธานี: ศูนย์วิทยบริการ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ประภาศิริ กลางพون. (2558). ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย คันคืนวันที่ 8 มีนาคม 2558 จาก <http://www.ipesp.ac.th/learning/thaistory/index.html>
- ประเวศ วงศ์. (2540). “การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา” ชนบทพัฒนา. ปีที่ 1 , 5 กรุงเทพมหานคร.
- (2543). “ปฏิรูปการเรียนรู้ภูมิปัญญาที่สุด” กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- (2543). “การศึกษาของชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น” เอกสารสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาชนบท. หน้า 82. กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ.
- พระราชบัญญัติการพื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 205 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2534 คันคืนวันที่ 6 ตุลาคม 2557 จาก <http://nep.go.th/sites/default/files/files/law/42.pdf>
- เพ็ชรี รุปวิเชตร. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาไทยด้านอาชีพในโรงเรียน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เดชา แสงจันทร์. (2548). “สภาพและการใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาหนองคาย เขต 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

มหาวิทยาลัยราชมงคลพระนคร. สมรรถนะในการทำงาน คันดีนวันที่ 8 มีนาคม 2558 จาก <http://competency.rmutp.ac.th/components-of-a-competency-model/>

มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ. (2557). รูปแบบและแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพหรือสวัสดิการสำหรับคนพิการ จาก <http://nep.go.th/th/publishdocument/>

ยุพา ทรัพย์อุไรรัตน์. (2537). “การศึกษาการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในงานการศึกษาในระบบโรงเรียนภาคตะวันออก” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรัตน์ บัวสนธ์. (2533). “บทบาทของโรงเรียนประ促ศึกษา กับการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น” วารสารการศึกษาแห่งชาติ 8 (เมษายน-พฤษภาคม 2533) : 69.

----- (2535) “การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น: กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในเขตภาคกลางตอนล่าง” วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

----- (2537). ที่มาและความหมายของภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุคพับลิเคชั่น จำกัด.

วัฒนา มัคคสมัน. (2553). “แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการความรู้ที่เป็นสากลและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการปฐมวัยศึกษา” ใน ประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัย หน่วยที่ 10 หน้าที่ 10-13 ถึง 10-15 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.

ศิริชัย กานุจนาวасี. (2547). “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของเกาะช้าง จังหวัดตราด” กรุงเทพฯ บุญศิริการพิมพ์

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). สร้างด้วยใจเพื่อเด็กและดี ส่วนส่งเสริมการผลิตสื่อเพื่อคนพิการ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สมยศ โกลี. (2552). การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการให้การศึกษาแก่นักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษี. (2539). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. (2540). ภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้. ทักษิณคดี. 4 (3): 33-42.

สุรัตน์ รื่นเริง. (2547). การศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับการจัดหลักสูตรของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานในจังหวัดสมุทรปราการ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบูรณะครินทร์

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2537). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโดยภูมิปัญญาชาวบ้านในโรงเรียนสังกัด สปช. กรุงเทพมหานคร: โรงพยาบาลกรุงพิมพ์ครุสภาก.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). เทคนิค วิธีการและสื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ เล่มที่ 4 กลุ่มการจัดการศึกษาเรียนร่วม สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). ครุภูมิปัญญาไทยรุ่นที่ 1: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2541). แนวทางการส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2551). นโยบายส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์.

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ. (2558) ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสมุทรปราการ คันคืนวันที่ 7 มีนาคม 2558 จาก http://province.m-culture.go.th/samutprakan/smk002_01.html

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2557). สถิติคนพิการ เดือนกันยายน 2557. คันคืนวันที่ 8 ตุลาคม 2557 จาก <http://nep.go.th/th>

สำนักพัฒนาเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร ภูมิปัญญาท้องถิ่น. คันคืนวันที่ 9 ตุลาคม 2557 จาก <http://tkagri.doae.go.th/temp.php?gpg=title02>

สุชาดา จักรพิสุทธิ์. (2547). “การศึกษาทางเลือกของชุมชน”, วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 27(4): 18 – 23. (มิถุนายน – สิงหาคม 2547).

อังกุล สมคงเนย. (2535). “สภาพปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนประเพณีศึกษา สังกัดสำนักงานการประเพณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.